

OSTROVNÍK

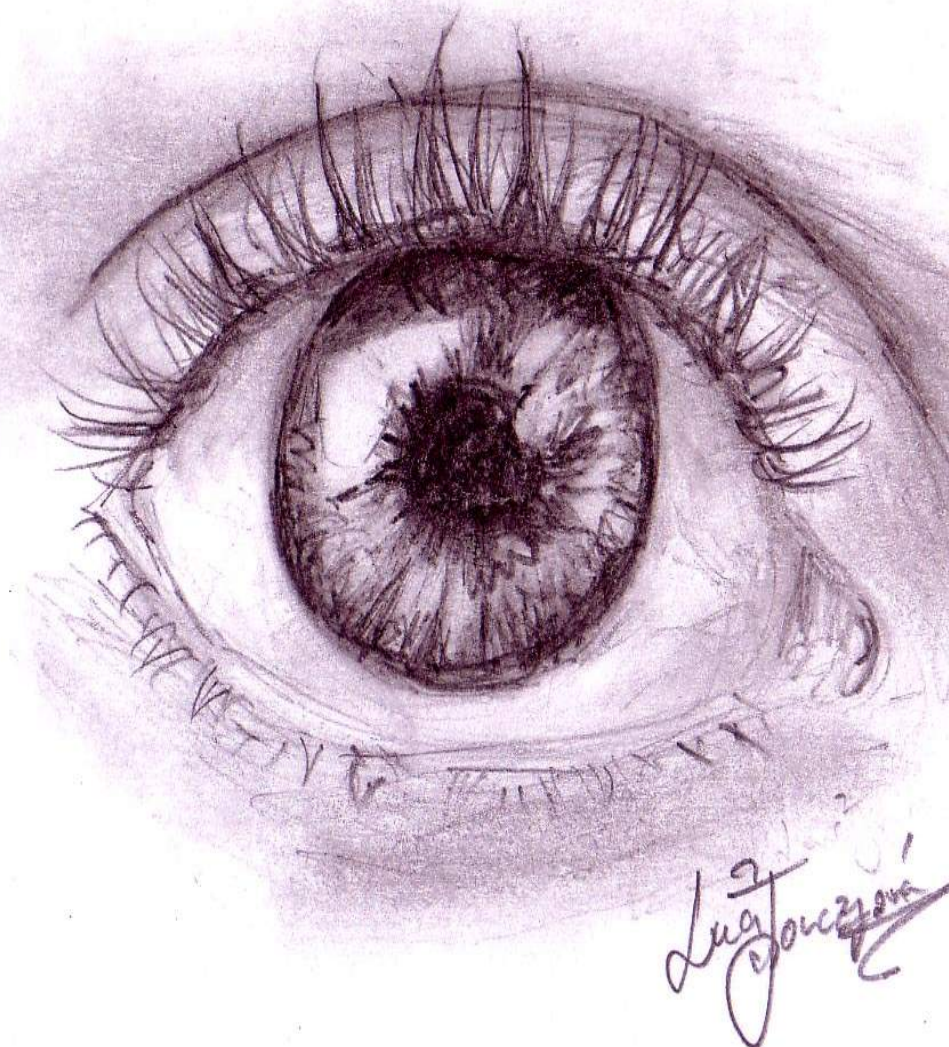

školní časopis žáků ZŠ sv. Voršily v Praze

číslo 3

říjen 2012

www.zssv.cz

Krabička

Jsem čistotný a pořádkumilovný muž. Učím hochy vaření a dívky domácí práce. Co se mi jednou nepříhodilo.

Vaříme s chlapci z 8.B, ochutnáváme výtvary, chválíme si je. A pak uklízíme. Kritickým okem přehlížím školní kuchyňku. Ne, nebude jako klícka, ale je alespoň uklizena.

„Chlapci, zde je ještě něčí krabička. A neumytá.“ Upozorňuji přítomné. Snímám modré plastové víčko. Ven se okamžitě line neuvěřitelný zápach. Okamžitě krabičku opět uzavírám. Těch několik pachových molekul však zamořilo celou naši kuchyňku takovou měrou, že otvíráme všechna okna, dveře do před síňky a na chodbu, dveře do foyer a ven na ulici, aby byl průvan.

Kuchyňka je opět téměř vyvětraná, zcela uklizená, uzavřená krabička, ke které se nikdo nepřihlásil, odpočívá v koši. Nehlásí se k ní ani pan školník, který dokonce přichází s domněnkou, že tam již byla od minule. (Těžko!)

Dlouhé úterý kráčí dál. S děvčaty z 9.B na odpoledním ČaPu hovoříme o problémech v domácnosti. Jak se k nim stavět, co s nimi dělat. Jsme opět v kuchyňce. Vzpomenu si na inkriminovanou krabičku a kritické myšlení.

„Děvčata! Nyní vám demonstruji problém zápachu. Budete se s ním ve svém budoucím životě setkávat. Prosím, následujte mne na školní hřiště.“ Vytahuji z koše krabičku a opouštím kuchyňku. Děvčata jdou za mnou. Na hřišti, obklopen důvěřivými žákyněmi, krabičku otvírám. Vysvobozené molekuly okamžitě obsazují hřiště. Kroužek žákyň se rozpadá. Na denním světle je dobře vidět neznámá hnědavá organická hmota, která je porostlá šedočernými chlupy.

Vetřelec? Mrtvolka?
na živné půdě, kte-
Já a zbylé dvě dívky
naše zraky objevují
„Ale pane učiteli,“

vypadá trochu jako to, co jste minule jedl...“ Jsem zaskočen. „Cože?“ Hlavou mi běží bleskový film. Zároveň si až nyní uvědomuji nejen známý vzhled krabičky - IKEA, ale i něco povědomého na tvaru oněch hrudek pod nánosem plísně... kuřecí roláda!

Ano, minulé úterý jsem konzumoval kuřecí roládu z naší domácí kuchyně. Asi jsem ji nestačil dojíst a zbytek zapomněl v kuchyňce.

Děkuji dívkám za spolupráci a odcházím likvidovat obsah krabičky - pro velký zápach do mísy WC. Splachuji, vytírám krabičku papírem, opět splachuji. Otvírám okno do světlíku - to ale bude smrdět všude... no nic, jinak to nejde. Spokojen opouštím učitelské WC pro pány. Na WC pro dámy právě přichází mladá kolegyně. Zdravíme se. Usmívá se. Aj, za chvíli nebude. Vonící molekuly ze světlíku ji přesvědčí, že je to se mnou špatné. „Ten hnije zaživa!“

Jarem a houbičkou několikrát drhnu krabičku. Děvčata s úsměvem opouštějí kuchyňku, hodina končí.

Doma žena zarmouceně vyhazuje krabičku, kterou opravdu nelze zbavit zápachu ani opakovaným mytím.

Ne, je to plíseň paličkovice nachovárou je ona hmota.

onu hmotu zkoumáme. Pod porostem dvě symetrické oválné hrudky.

přichází s dedukcí Jasmína z 9.B, „to

Viktor Tolar

Ředitel řídí, neředí!

Proč se říká ředitel, když nic neředí? Neměl by to tedy být spíš říditel? Říkáme ředitel podobně jako sběratel, přispěvatel, nebo také natěrač, přestože máme slovesa řídit, sbírat, přispívat, natírat (neříkáme sbíratel, přispívatel, natírač). Podoba slova je dána historickým vývojem češtiny. Staročeské sloveso řiediti znamenalo řídit a bylo utvořeno od kmene **řad-** podobně jako slova řada, úřad, pořádek. Pokud za kmenem **řad-** následovala přípona se samohláskou **a** nebo **o**, zůstalo v kmeni **a** (úřad-ovat, řad-a), ale pokud následovala v příponě samohláska **e** nebo **i**, změnilo se **a** v kmeni na **ie**, které se později změnilo buď na krátké **e** (úřad → úřed-ní → úřední) nebo po dlouhém **á** na **í** (řád-iti → řiediti → řídit). Slovo ředitel je utvořeno pomocí přípony **-tel**, před níž se zkracuje kmenová samohláska: tázat – tazatel, obývat – obyvatel (neříkáme tázatel, obývatel), řiediti → řieditel → řěditel → ředitel, sbierati → sbieratel → sběratel). Proto máme v současné češtině slova řídit a ředitel.

Lenka Zemanová

Mše svatá u sester voršilek

(Svátek sv. Voršily – slavná profese –
Praha, 21. října 2012)

Drahé sestry, drazí věřící!

Dnes, o 29. neděli v liturgickém mezidobí, dostáváme milou a radostnou příležitost - být společně shromážděni kolem Pánova oltáře, abychom s duchem víry a modlitby oslavili svátek svaté Voršily a slavnou profesi řeholních slibů sestry Anděly, která patří do zdejšího řeholního společenství. K vám všem zde přítomným se obracím se svým srdečným pozdravem a přáním krásného svátečního dne a slavnosti.

Ze života svaté Voršily toho příliš mnoho neznáme. Víme, že žila pravděpodobně ve 4. století. Jedna „Passio“ z 10. století ji popisuje jako mladou dívku mimořádné krásy, která byla dcerou bretaňského vévody a která se tajně zasvětila Bohu; víme také, že si ji chtěl za manželku vzít jeden pohanský kníže. Ona se spolu se svými mladými společnicemi odebrala na kající pouť do Říma, kde ji přijal papež. Při jejich návratu, poblíž města Kolína (v Německu), byly Voršila a její společnice kvůli projevované křesťanské víře mučeny a zabity ranami kopí (šípů). Tato „okamžitá“ světice byla uctívána v celé Evropě a stala se ochránkyní všech vychovatelů a univerzit. V období mezi roky 1200 a 1500 vzniklo v Evropě mnoho různých bratrstev, která si říkala „lodičky svaté Voršily“ a věnovala se dobrým skutkům.

Jméno svaté Voršily je spojeno se jménem svaté Anděly Merici, ženy, která vynikala především svou odvážnou a moudrou láskou. Pochopila potřeby své doby a stala se „poslední služebnicí“ mladých dívek, které za jejích časů byly opomíjeny, přehlíženy, vyčleňovány na okraj a zneužívány. Nasadila se pro jejich vzdělání a v roce 1534 založila v Brescii „Společnost svaté Voršily“, řeholní kongregaci voršilek, jejímž charismatem je právě výchova mladých žen, snaha o celistvé prožívání evangelia, služba bližnímu se zvláštními skutky lásky. Pán dílu svaté Anděly Merici požehnal, takže se už během jejího života rychle rozšířilo v Itálii a následně ve světě, kam se postupně dostaly její duchovní dcery, voršilky.

Drahá sestro Andělo, nemějte obavy dát se Kristu cele k dispozici v jeho následování. Učiňte to s podobnými pohnutkami, které vedly a pobízely vaši svatou zakladatelku, abyste se i vy stala „poslední a služebnicí“ všech v duchu charismatu vaší kongregace. Pokud bude Ježíš skutečně středem našeho života, jak to říká apoštol Pavel v dnešním druhém čtení (Řím 8,31b-39), pak: „Kdo nás bude moci odloučit od Kristovy lásky? Snad soužení nebo útisk nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí nebo meč?“ S těmito slovy útěchy vám ještě jednou vyjadřuji svá vroucí blahopřání a vyprošuji vám Pánovo požehnání a přímluvu vaší svaté zakladatelky, abyste cele pochopila a dosvědčila obnovující sílu evangelia! Amen.

Mons. Giuseppe Leanza

Jak jsme slavili svátek „Všech Svatých“

Ve čtvrtek 1.11. jsme s dětmi netradičně oslavili svátek. Povídali jsme si o jménech, hráli si s nimi, představovali si slavné nositele našich

jmen. A tak zněl třídou příběh Jonáše, Anny, Petra, Maří Magdaleny a dalších. Uprostřed nás bylo srdce, symbol milujícího Boha a na něm lístky se jmény našich patronů. Svou vyzdobenou jmenovku děti přiložily ke jménům svých patronů.

Potom jsme si zapálili svíčky a mluvili o tom, co to znamená, být svatý. Každý položil svíčku na svoje jméno. Na závěr jedna svíčka kolovala a každý měl možnost vyslovit svou modlitbu.

Po modlitbě jsme si zazpívali písničku pro oslavence, popřáli jsme si navzájem k svátku a rozdali si bonbony.

Strávili jsme spolu pěkný čas.

Magdalena Fenclová

HÁDANKY

Lucerna do černa na nebi svítí,
aby tma dotěrná přestala býti.

Nemá křídla, ale letí,
nemá nohy, ale běží.
Na vysoké věži
hodiny ho přísně střeží.

Na nebe se drápe stále výš a výš,
protože chce vidět celou Paříž.

připravil Matěj Loub, 3.A

„Jak jsem se stal archeologem“

Akce se konala v Národním muzeu. Tam jsme se podívali na prezentaci, jak pracuje archeolog. Pak nás rozdělili do čtyř skupin. Střídali jsme se v různých úkolech. První byl, že jsme určovali kultury nádob. Ve druhém úkolu jsme museli najít letopočet k již objevené historické váze či nádobě. Ve třetím úkolu jsme rozdrtili žito a vznikla nám mouka. Nejzajímavější byl čtvrtý úkol - na milimetrový papír jsme zakreslili měřítko a do měřítka zaměřovali umělou kostru člověka. Bylo to velmi poučné a všem se to moc líbilo!

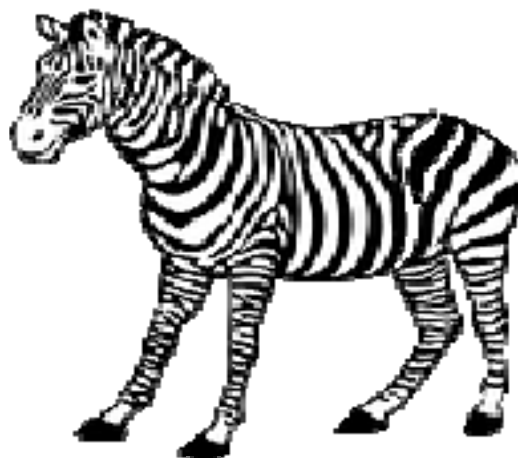
Tereza Matulíková, 6.A

Proč má zebra pruhy?

Babička zebra začala jednou svým vnoučátkům vyprávět příběh o tom, proč má zebra pruhy: „Za dávných a dávných dob žila jedna kobyla. Měla mnoho přátel: tygra, opici, lva, žirafu a mnoho a mnoho dalších afrických zvířat. Jednou šla s tygrem k opici kořenářce kvůli tomu, že tygrovi začaly mizet pruhy. Opice jim dala odvar z listu baobabu. Když potom vyšli ven, tygr zakopl, odvar vylétl do vzduchu a kobyla se ho pokusila chytit do tlamy. Jak ho chytila, omylem všechn odvar vypila. Vzápětí jí naskočily na celém těle pruhy. Opice však neměla protilék a ani list z baobabu, aby mohla uvařit další odvar a sehnat takový list je moc těžké. Tygr si tedy sám nabarvil pruhy černou barvou, ale každý rok si je musel barvit znovu. Z kobyly se tedy stala zebra. A od těch dob zebry mají pruhy a hledají na zemi alespoň kapku toho odvaru. Tygr občas zajde za zebry, zda nenašly ten odvar. Dokud zebry nenajdou odvar, tygři je budou stále honit.“ Vnoučátka se babičky začala ptát, jak to všechno ví, odpověděla jim: „Protože ta kobyla byla moje prababička!“

Matěj Loub, 3.A

KOMIKS

AUTOR: ADAM TICHÝ 4.B
NAKRESLIL A UPRAVIL: RICHARD JANEČEK 5.F

Beauty! Beautiful life! - Choi Jeonghwa

Byli jsme na expozici v barokním chrámu sv. Salvátora na Křižovnickém náměstí. Nad oltářem tam viselo téměř 5 000 různobarevných balónků.

VÝZNAM TOHOTO DÍLA PRO MĚ ?!

Podle mě tyto balónky tvoří jeden celek.

Každý jednotlivý balónek - tím vlastně celek - se mění: splaskává, scvrkává se, stárne. Jako člověk. Ten se také mění. Nejdřív je plný síly, života, energie,... S postupem času se však mění. Připomíná mi to celkovou pomíjivost lidského života.

Františka Maroušková, 5.A

Obsah:

Krabička (Viktor Tolar)	2 - 3
Ředitel řídí, neředí! (Lenka Zemanová)	4
Svátek sv.Voršily (Giuseppe Leanza)	5 - 6
Jak jsme slavili svátek ... (Magdalena Fenclová).....	7
Hádanky (Matěj Loub, 3.A)	8
„Jak jsem se stal archeologem“ (Tereza Matulíková, 6.A)	8
Proč má zebra pruhy? (Matěj Loub, 3.A).....	9
Komiks (Adam Tichý, 3.A a Richard Janeček, 5.A)	10-11
Beauty! Beautiful life! (Františka Maroušková, 5.A)	12